

og også for de resterende syv folkesygdomme. Vi støtter derfor regeringens foreløbige tiltag på området.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er flot at høre, at den konservative ordfører går ind for, at man tager bedre vare på sig selv, man bibringes viden, og når skaden er sket, så skal man i gang med en livsstilsændring.

Jeg vil godt spørge den konservative ordfører, om han ikke kan nævne en række områder, hvor vi som enkeltpersoner faktisk ikke har indflydelse på, hvorvidt vi rammes af sygdom. Det kunne f.eks. være i spørgsmålet om trafikulykker. Og så vil jeg godt høre, hvordan ændrer man livsstil, efter at man har været udsat for en trafikulykke?

(Kort bemærkning).

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Jeg har selv været udsat for en trafikulykke, og jeg har selv diabetes. Og jeg vil da lige sige, at trafikulykken faktisk medførte, at jeg begyndte at køre på cykel i stedet for i bil. Med hensyn til diabetes må jeg sige, at jeg drastisk har ændret livsstil. Jeg mener ikke, at diabetes i mit tilfælde skyldes mig selv.

Selvfølgerig er der mange uforskyldte sygdomme, og dem skal vi altså også tage os godt af.

Formanden:

Hr. Naser Khader som ordfører. Det bliver nok den sidste ordfører før middagspausen.

Naser Khader (RV):

Forebyggelse af de store folkesygdomme har en høj prioritet, siger regeringen i sin statusrapport. Og som noget nyt markerer regeringen et klart fokus på fysisk aktivitet som del af den forebyggende indsats ud over de sædvanlige fokusområder: tobak, alkohol, overvægt og ulykker. Det mener vi i Det Radikale Venstre er fremragende.

Generelt kan Det Radikale Venstre støtte de udmærkede hensigtsklæringer, som regeringens mål er fyldt med.

Diagnosen er jo ganske klar. De store folkesygdomme bunder i faktorer, der er relateret til livsstil, og det er i høj grad en udvikling, vi bliver nødt til at forebygge os ud af.

Behandling er ikke nok. Og der er jo rigeligt at tage fat på. For selv om sundhedstilstanden

og middellevetiden i store træk er gået op, stiger medicinforbruget også støt.

Samtidig må vi dog også understrege, at der er brug for, at regeringen kommer med flere konkrete tiltag.

Hensigtsklæringerne kan vi jo ikke være uenige i, men vi mangler flere konkrete ting, og vi efterlyser en konsekvens i regeringens politik, for erklæringerne stemmer dårligt overens med de besparelser og den politik, som regeringen samtidig har gennemført.

Børnekostpuljen blev nedlagt på trods af, at den tilbød sund mad til børn fra de dårligst stillede familier. Børnekostpuljen var et tilbud, der kunne bryde med den sociale ulighed, som eksisterer på sundhedsområdet, og den kunne dæmme op for den dårlige kost blandt skolebørn. At spare den væk er meget ironisk, når regeringen understreger behov for sund mad for skolen både som platform og som et ønske om at bryde med den sociale arv.

Kl. 11.55

I forhold til projekt »Sund Mad« kan det jo også undre, at regeringen valgte at nedlægge Måltidets Hus.

Det Radikale Venstre er enig med regeringen i, at mere motion er en glimrende vej frem, men så kan det jo godt virke besynderligt, at regeringen ikke tilfører området flere penge. Tværtimod har regeringen nedlagt eksempelvis Idrætspolitisk Idéprogram.

Idrætspolitisk Idéprogram har dannet rammerne for en række alternative idrætsinitiativer, der kunne få nogle andre grupper i tale. Evalueringerne tyder på, at det lykkedes. Tilbuddene, der henvendte sig til familien som en helhed, til ældre, til indvandrere, blev gennemført med gode resultater, resultater, der underbygger, at vi må tænke alternativt, hvis vi vil henvende os til dem, der i øjeblikket ikke benytter idrætsforeningerne, og at det sagtens kan lade sig gøre.

Så meget desto større er Det Radikale Venstres forundring over regeringens prioritering. Det virker også uforståeligt, at regeringen gennemfører besparelser på Rådet for Større Færdselssikkerhed og fjerner puljer til kampagner for bedre færdselssikkerhed, samtidig med at regeringen fremhæver, at det er væsentligt at bekæmpe trafikulykker, fordi det i sagens natur er med til at højne folkesundheden.

Generelt må man nok også sætte spørgsmålstegn ved sundhedsministerens udmelding i Jyllands-Posten den 4. juni 2002, at forebyggelse ikke kun er et spørgsmål om penge. Det er det